

Велике скупштине Пољске, 3. маја 1791. с тим да је у његовом доношењу учествовао и краљ. Утицај револуционарне уставности на Устав Пољске од 1791. се огледао у напуштању апсолутне и увођењу ограничене уставне монархије као што се догодило и у Француској с њеним уставним уређењем. И Пољска се, доносећи овај Устав, огледала на решење Устава САД које се односи на организацију власти. Због свог компромисног карактера (јер је био уставни пакт), Устав Пољске је задржао краља као монархистичку институцију и прогласио право наслеђа на престолу, али га је и ограничио у правима предвиђајући да он више није апсолутни монарх већ отац и глава народа. У духу теорије о подели власти, законодавна власт је поверена дводомној Скупштини састављеној од Дома депутата и Сената коме је председавао краљ, док је извршна власт поверена краљу и његовом Савету, тзв. Савету инспекције састављеном од пољског примата и пет министара. Судска власт је доследно одељена и поверена судовима који је врше у складу са законом, на основу њихове примене. Пољски устав је настојао да успостави ограничену уставну монархију па је тако ограничио самовољу племства и ојачао положај буржоазије и увећао њена права, чиме се приближио револуционарним уставима (пре свега Уставу САД) на које се угледао.

в) Устави Швајцарске и Холандије од 1798.

Крај XVIII века и доношење првих писаних устава су обележили и устави Швајцарске и Холандије и оба су настала под утицајем француске уставности и то њеног Директоријалног устава од 1795. који је установио колегијалну извршну власт и представнички режим заснован на подели власти. Швајцарска је донела свој први Устав, 12. априла 1798. и то је био тзв. Хелветски устав те тада унитарне републике, да би следећи, други по реду, био Устав од 1802. који је био прихваћен на националном референдуму, а после њега су донета још два: Устав Швајцарске федерације од 1848. и Устав Швајцарске федерације од 1874. који је с већим бројем измена и допуна и данас на снази. И Холандија је донела свој први Устав 1798. такође под утицајем француског Директоријалног устава, да би после њега донела у кратком року још четири устава (1801, 1805, 1806) и онај од 1815. који је, с изменама и допунама, и данас на снази.

г) Устави Италије

Уставни процеси с краја XVIII века су захватили и Италију иако она није била уједињена све до 1861. До уједињења и стварања Италије као